

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

La Casa dels pobres

Quin respecte pot merèixer el qui ostentant un càrrec públic, té l'avilantesa d'afirmar seriosament «que els comptes oficials són sempre mentida»?

Nosaltres teníem dubtes en referència a l'administració de la Mancomunitat, Diputació i Ajuntament de Barcelona, i altres organismes quina direcció i àdhuc responsabilitat recau en els regionalistes de la Lliga; emperò davant d'una afirmació tant contundent com la de l'orgue del diputat de la Mancomunitat En Santiago de Riba, que moiva aquest escrit, restem d'una vegada, i per a sempre, convençuts de que la falsetat és patrimoni dels lliguers i que molt va poder apendre, el Sr. de Riba, durant la seva passada per l'Ajuntament de Barcelona, *model d'honradesa i de bona administració*.

Hi ha un aforisme que diu: «a confesión de parte, relevación de prueba».

L'article de «Gent d'Ara», corresponent al 30 de setembre, i que per segona vegada tracta del joc, és de una candidesa extraordinària; el primer, no tenia més objecte que cercar la intervenció dels Tribunals, en denunciar a determinats industrials de la ciutat per la comissió de delictes que castiga el còdic; el quin ens ocupa, no té altra finalitat que el provocar un sumari per injúries per a donar-se el gust de cubrir-se amb la immunitat d'un qualsevol diputat a Corts.

Res d'això! Acudim al terreny que s'ens brinda, si ens plau; emperò mai ens deixem portar, ni que sigui per un diputat de la Mancomunitat de Catalunya.

Qui, com l'autor de l'article en qüestió, té «una fulla de serveis tant bruta»; un concepte tant baix de la moralitat, que li permet — segons de

públic s'assegura — utilitzar en benefici propi obrers i materials de construcció, que paga un organisme sobradament conegut a Catalunya, no té autoritat per a posar en entredit la honorabilitat de persones que han sotmès tots els actes de la seva vida a la crítica, essent mereixedors, en tot moment, de respecte i consideració.

El «Comité de Obra Benéfica i Social», compleix amb son deure en donar mensualment comptes dels ingressos i gastos a l'Excm. senyor Governador Civil de la Província; i ahora procura nodrir els cabals del Sant Hospital i Asil — quins regulars ingressos, *comptant-hi subscipcions i donatius*, no passa de 700 pessetes mensuals — per a així atendre els serveis d'aquella santa casa amb tota cura i escrupulositat.

Per altra part, l'Alcaldia té oferta a les representacions del Consistori totes aquelles dades que els siguin necessàries relacionades amb el funcionament de l'esmentat Comitè; però al que no s'avindrà aquest, *desde luego*, és a col·laborar en les indignes delacions que ha ideat el més vulgar dels polítics, el més despreciable dels homes.

L'insult que ell, mal nascut, escup a les religioses, que amb mai prou alabada sollicitut, cuiden als malalts i asilats, fa just *pendant* amb la hipòcrita fervorositat amb la que es cubreix el marmanyer de conciències.

No és que nosaltres pretenguem sortir en defensa d'aquelles santes dones, car seria inferir-los greu ofensa; emperó, com a granollerins, ens mou a indignació el que un *foraster*, per a fer política, s'atreveixi a posar en sos llavis, per a desonrar-lo, el nom de la més santa de les cases: la «Casa dels pobres».

Sempre parlant clar

Nostre confrare local «Gent d'Ara», mentre pugui perjudicar a Granollers, ja està satisfet.

Nosaltres tenim un procedir justicier i desapassionat, que ens permet, tracti's de qui es tracti, dir les veritats, el mateix si són dolces o amargues.

Per això, ara ens plau fer constar que la Mancomunitat de Catalunya, deixa admirablement arranjat el tròs de carretera de Masnou, des de la sortida d'aquesta ciutat enllà, i per això mateix protestàvem, en nostre penúltim nombre, de l'equivocada decisió de l'Estat, abandonant la conservació del tròs de carretera que va desde casa en Moncau, on desemboca la carretera de Masnou a Granollers, fins a La Unió Lliberal, on comença la carretera de l'Estat, de Granollers a Mataró.

Què volen els nostres contradictors? Que l'Ajuntament s'ajupi a gastar anyalment una bona quantitat per a l'arranjament d'una carretera que no li és pròpia, i que serveix, en un tant per cent considerable, per a no dir la totalitat, de pas de comunicació de tot el trànsit de fóra casa?

Si això no impliqués una càrrega important per a l'Erari Municipal, no discutiríem; però, com és així, creiem estar en terra ferma en fer constar ço que diem i que repetirem sempre que l'Estat o els seus delegats obrin tant de lleuger com en aquest cas.

Si la ciutat creu que nostres regidors van equivocats, mitjans té de fer-los-hi entendre, i en primer lloc, en aquest cas, qui té més obligació de manifestar-ho, és la minoria lliguera del Consistori.

Però no deu criticar-se, ans al contrari, deu ésser motiu de lloança, que l'Ajuntament se defensi del què ell honradament creu que és una greu equivocació.

Altament, molt li costarà, a «Gent d'Ara», demostrar que nosaltres hem fet de *lacayos* de l'administració pública; entengui's administració pública en general, que no és l'Estat solament, sí que també deu comptar-se en aquesta denominació la Mancomunitat i Diputació. Per a demostrar el què diu, cal citar fets, i aleshores ja en parlarem.

Les genuflexions i altres baixeses inconfessables davant de l'Estat estan reservades, des de fa molt temps, i única i exclusivament, per a aqueix conglomerat innominat i amorfe de la plaça de la Cucurulla, que permet que els seus capitosos, com en Maynés, per un cantó vagi a despedir a les tropes espanyoles expedicionàries al Marroc, abraçant-se en públic amb el general que les comanava, i per altre, encara amb les reserves a que ens tenen acostumats, puguin començar una campanya abandonista, coincidint amb certes operacions de borsa amb divises mineres de pertinenències del Nord d'Àfrica.

Mandanga, sempre mandanga!

Nostre admirat Xenius devia inventar la «mandanga», inspirant-se en la teatralitat que es desprèn de tots els actes i de totes les coses en les quals hi intervenen la Lliga Regionalista i els seus homes, o en les que, orientades per aquella entitat política, pretenent ésser grans i aparatoses, i en el fons, o més ben dit, pel darrera, tot està embastat amb llistons, llaua i cartró, igual que les majestoses concepcions dels grans escenògrafs, pintors d'exotisme i falsos enlluernaments que sols serveixen per a cassar aloses, i qui diu aloses, vol dir públic ingènu i badoc...

Anem al grà.

No hem pogut treure l'aigua clara de si el fet de la carretera de Xereç de la Frontera fou un cas premeditat o casual, com tampoc si els impactes dels vuit trets incrustats al cantó esquerra de l'auto, ho foren d'una perdigonada, balins, o bales de revòlver o amb arma llarga.

Per fortuna, el senyor Cambó, segons diu «La Dépêche» del dia 26, anava molt ben acompanyat, i no sofrí la més lleu conseqüència, del fet salvatge, del què ens en congratulem sincerament.

Més, en llegir «La Veü de Catalunya» corresponent al penúltim dimarts, ens ha vingut a la memòria, tot seguit, la paraula «mandanga». Allí es parla de barbàrie i violència; de la llibertat de Catalunya i d'altres aparatoses coses, i amb planyivola frase diuen: «Ens l'han volgut assassinar!», i amb una compungió maquiavèlica i hipòcrita, reituen l'atemptat d'Hosfrancs, senyalant als culpables d'aquell fet, i pretenent veladament, fer entendre quins podrien ésser els autors (?) del fet de la carretera de Xereç. Però, com que no els convé desvirtuar l'efecte de la primera impresió, resulta que de tot això ja fa vuit dies i encara ningú ha concretat si fou un acte criminal, premeditat i polític, o bé el fet aïllat o barbre d'un desequilibrat, o la senzilla casualitat barroera i capritxosa del Destí. I amb tot això, sembla dependre's de l'al·ludit article de «La Veü», que resta amagat, a punt d'ensenyar-lo menaçador, aquell tristement cèlebre cartellet de les set lletres, inspirat per esperits mesquins i baixos, que deia: «Delateu!»

Com que no estem en època d'eleccions, la Lliga preté mantenir l'equívoc i l'incertitud, publicant les protestes que reb en reprovació

del fet; així, quan li convindrà, farà que el fet ressurgeixi, i si encara no s'ha ben aclarat si realment fou un atemptat o bé el «timo dels perdigons», veurem com tractaran als «enemics de Catalunya» com ells diuen; veurem sortir altra volta els lleterets per l'estil del de les set lletres i d'aquell altre que deia: «Matad a Lerroux».

Mandanga, tot mandanga; i sempre mandanga!...

Nosaltres, que de la Lliga Regionalista en tenim un concepte ben format i definitiu, desitjaríem s'en anés en orri ja tanta comèdia, tanta mesquinesa i es tingués de la dignitat un concepte més elevat i sincer, resurgint honorat, noble i justicier, un partit d'homes seriosos i de responsabilitat.

Llavors, ja veuríem més clar i concís, l'esdevenir de Catalunya.

Mentre l'imperi de la mandanga fassi de les seves, tot es presenta molt negre, més negre encara que la consciència de certs prohoms que juguen amb l'equívoc constant del regionalisme i el nacionalisme, del catalanisme i l'Espanya Gran, i que en mig d'aquest joc de paraules, ells, els que pretenen ésser els acaparadors de l'amor a Catalunya, fan via, bo i engreixant els cabals de llurs caixes insaciables...

J. NOY
(Xenius Codorniu)

CARTA HAVIERTA

que mando serrada a mi compañero periodista
Don Estevan Camillo, Director de Paja, del diario
Gente de Ora

Cerido amigo Estevan: Con el tiempo que ace que eres Director de Paja de tu diario catalanista no te as dinado ofrecerme tu nuevo cargo, heres un desagradesido, yo hiva esperando pensando que cuando te bendria vien me escribirias pero beo que no te as desidido.

Un Director de diario ahun que sea de paja deve escribir en el diario como yo lo ajo pues si no lo ases se piensan que no sabes de escribir y eso no ase buen efecto para un Director ahun que sea de Paja.

Yo me gustaria saber como piensas esto de la Lija y si heres mui catalanista por que el que te ase aser de Director de Paja, no lo es mui

Ya se que en boca serada no entran moscas ni bolatiles y que el cameron que se duerme se lo lleba la corriente Pero los ombres de letras como yo y tu tenemos de aser las declaraciones con la imprenta.

Yo no creo muxo en tus ideas catalanistas porque me an dixo que en tu casa de aser fideos tienes allí arriba del piso de arriba un cartel mui grande en castellano; yo no le bisto pues ya saves que soi sordo.

Me justaria muxo que me escrivieras lo que te dan para aser de Director de Paja pues si tu semana es mas grande que la mia, podria mos aser un Sindicato entre yo y tu.

Si te desides ha aser el sindicato podríamos bernos un dia brenando y tu como heres mas goven pajarias el gasto.

Si me escrivies pondras la letra muy gorda pues yo tengo la bista muy flaca y soi sordo com la saves.

Hespero me escrivirás sin falta y se despide de tu este Director de Paja como tu que lo es

JUAN BRUNET

GACETILLAS

Tras reñida oposición, habida entre todos los alumnos que han ingresado en el Instituto general y técnico de Barcelona, han alcanzado los dos primeros números en la lista de méritos, y por consiguiente la calificación de Premio extraordinario y Matrícula de Honor en todas las asignaturas del primer curso de Bachillerato, los alumnos del Colegio Municipal de Segunda Enseñanza de nuestra ciudad, José Gendra Bellavista y Ramón Brull Orriols, ambos becados por el Ayuntamiento.

Igual calificación ha obtenido, en la Escuela de Altos Estudios Mercantiles de Barcelona, el alumno José Casademunt Bayer.

A dichos escolares, al igual que a sus familias, damos nuestra más cordial enhorabuena y felicitamos al director del Colegio, señor Vegué, por la excelente preparación de sus alumnos, que les permite éxitos como el apuntado

Han retornat de París, encantats de la visita a aquella capital, i de les innombrables atencions rebudes per part de les autoritats i representacions espanyoles que allí tenen estada, els choristes d'aquesta terra que amb tant entusiasme segueixen les inspiracions d'aquell gran mestre i patriota En Josep Anselm Clavé.

En l'edició anterior s'ens oblidà consignar que, entre els excursionistes, s'hi trobava el conce ller de la ciutat de Badalona i estimat amic nostre don Pere Baille, a qui, com a tots els altres, donem des d'aquestes columnes, nosira coral benvinguda.

Por nuestro amigo, el Diputado a Cortes por el distrito, don Francisco Torras Villà, ha sido cursado el siguiente telegrama:

«Madrid—Director General Compañía Arrendataria Tabacos.

Por considerarlo razonable, ruégole que, como resultado del estudio está naciendo, acuerde mejorar comisión de venta estanqueros, lo mismo respecto tabaco que efectos timbrados, así como establecimiento descanso dominical. Celebraré mucho lo haga así, evitándome planteamiento asunto Parlamento en apoyo principalmente intereses modestos expone.ores. Le saluda atentamente, FRANCISCO TORRAS VILLÀ».

El diputat provincial don Santiago de Riva i Espanya té grans facilitats per a enterar-se de tot quant se refereix a l'asquerós assumpte del joc, en el Govern Civil de Barcelona; car son parent, l'oficial major d'aquella dependència del tirà, don Josep de Azcàrraga, actua de Secretari del Comitè Benèfic Social.

Estem a les seves ordres quan vulgui parlar d'aquest assumpte en serió. Parlarem de les ruletes i d'altres recreos que funcionen en casinos i societats de Barcelona, inclús en una d'elles que presideix un diputat regionalista, i també ho farem de Caldetas, que representa en Corts altra personalitat de la mateixa comunió política. Invitem al senyor de Riba, com a iniciador, a que doni a aquest assumpte l'importància que té.

I, repetim: estem a les seves ordres.

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45,212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la friolera de 567,547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema.

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertrán i Músitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohomi de la Lliga Regionalista

COMARCALES

Montmeló

En la nit del 25 al 26 del passat setembre, va caure un llamp a la propietat que, en terme de Montmeló, posseeix nostre volgut amic l'Esteve Guitet, causant greus desperfectes en la façana de la casa i ocasionant la mort de dos cavalls.

Afortunadament, no tingué de lamentar-se cap desgràcia personal.

—Arriba al comble la frescura i desaprensió del Secretari de l'Ajuntament, car l'altre dia va negar al Síndic, En Rogeli Caballé, qualques antecedents que li són precisos, relacionats amb l'administració de Montmeló. Tenim notícies que en la propera sessió municipal es denunciarà el fet a l'Ajuntament.

N.

Montcada

En la ressenya publicada en EL DEMOCRATA donant compte de la visita de l'alcalde i regidors de la majoria d'aquest Ajuntament a Granollers i dels actes celebrats en dita ciutat; es feu constar, per equivocació, que havia parlat, remerciant les paraules pronunciades pel diputat a Corts senyor Torras, el regidor senyor Matlló, essent així que no va ésser aquest amic, sinó que qui va parlar fou don Jerard Jorba.

—El senyor Torras ha comunicat als seus amics d'aquesta població que el Ministeri de Foment ha autoritzat a la quefatura d'Obres Públiques per a l'arranjament del tròs de la carretera de Barcelona a Ribas, desde la sortida de Barcelona fins a Montcada per un nou procediment d'asfalt anglès, de resultat immillorable.

—S'ens diu, assegurant-nos que no és caure en pecat d'exageració, que'l tròs de carretera indicat, quedarà per llarg temps millor que cap altra carretera de l'Estat.

També s'ens assegura que aquesta millora és el començament per a que dintre de poc temps quedi la carretera de Barcelona a Ribas en bon estat de conservació, a fi i efecte de facilitar les comunicacions vers Granollers i pobles de més amunt, descongestionant el gran trànsit que ara s'acumula pel camí veïnal de Sant Adrià del Besòs a La Roca.

Corresponsal

Es objecte de divertits comentaris l'actitut ferèstega del regidor, llicenciat en Medicina, en Papitu Espinasa.

Aquest noi, que vol redimir a Montcada—com diu emfàticament desde «Gent d'Ara»—les emprèn contra la majoria de l'Ajuntament i contra tothom que no vol ajupir-se a les seves ridícoles pretensions. La seva fòbia torrista el porta al més greu dels ridícols.

Les proves de consideració i respecte de que el feren objecte en iniciar la seva actuació al Consistori, el digníssim alcalde i regidors d'aquest Ajuntament, va confondre'ls amb una exagerada covardia, i amb petulància sens mida va creure's amo i senyor de Montcada, arribant la seva gosadia a signar una comunicació oficial com a alcalde accidental—ell que és l'últim dels regidors—sospent a son caprici la execució d'obres i fent i desfent a son antull amb el següent escàndol dels veïns.

Sortosament, les coses han tornat, com no podia ésser menys; a son primitiu curs, i les fanfarronades del noi Marata no tenen altra virtualitat que la de provocar la riulla dels zelosos guardadors dels interesos de Montcada.

En aquestes hores, el Diputat provincial senyor Riba ja s'haurà convingut del valor que tenen els oferiments del nostre Galeno (?)

M.

Vallromanes

—El dissabte, dia 30, va celebrar-se la festa major, éssent extraordinària l'animació regnant.

A la tarda, va arribar en auto el Diputat a Corts senyor Torras, acompanyat del provincial senyor Flaquer i d'amics de Granollers.

Varen dirigir-se al domicili d'en Antoni Duràn, on foren saludats pel tinent d'Alcalde En Joan Roca i regidors En Lluís Ventura i Joaquim Torrents; el cabo del Sometén En Joan Ventura i una comissió de propietaris, entre els quals recordem a En Josep Prat i en Josep Mogas.

Els Srs. Torras i Flaquer, junt amb els acompanyants, es traslladaren a l'envelat, ocupant la llotja presidencial; passant a saludar a l'actiu diputat a Corts nodrides comissions de Vallromanes i Montornès; la d'aquest últim poble acompanyada del conegut industrial i propietari En Josep Terradellas.

Va aprofitar l'estada a Vallromanes, el Sr. Torras, per a fer una visita al digníssim senyor Rector, qui el feu objecte de delicades atencions.

Abans de son retorn a Granollers, els distingits hostes varen ésser obsequiats en el domicili del senyor Duràn amb un esplèndid refresc.

El senyor Torras va remerciar als representants del Municipi de Montornès-Vallromanes les delicades atencions de que el feien objecte i molt particularment a En Antoni Duràn, qui es va desviure per a fer-los agradable l'estada entre nosaltres.

—Es troba a la clínica del Dr. Bartrina el respectable senyor En J. Layret, que ha sofert una molt delicada operació quirúrgica.

T.

Canovellas

Han terminado las obras para la instalación de una fábrica de productos químicos, que girará bajo la razón social «Fernando Villar y Compañía, limitada»

Se atribuye una extraordinaria importancia a la industria que nos ocupa, la que se califica de única en España por la especialidad en la coloración.

S

La Assembla d'elements representatius del districte de Granollers, adherits a la Coalició Lliberal Demòcrata Autonomista, se celebrarà definitivament dintre la segona quinzena del proper mes de novembre

Molt breument el Comitè Directiu de la Coalició determinarà el lloc i local on se celebrarà l'acte.

Ens plau poder anticipar a nostres amics i llegidors, molts dels quals ens havien manifestat gran interès per a sentir al batallador Diputat a Corts don Joan Serradell Farràs, que aquest ha contestat a la invitació, manifestant que pendrà part, amb molt gust, en l'acte públic que es celebrarà després de l'Assemblea.

Montseny

En aquest poble sofrim les excelències d'un secretari que's diu Murtori, que a Montmeló també hi ha de fet les seves, com ho feu abans a Sant Celoni, encara que allí actuava de monàrquic reconsegurat i aquí treballa amb molta fè pels de la dolça.

Tant zelós és aquest secretari en el compliment de ses obligacions, que aquí no hi és mai, i quan algú l'ha de menester per a quelcom, ha de telefonar a Montmeló, on té son estatge.

El seu zel, fa que encara tingui de fer-se el repartiment municipal pertanyent a l'any 1921, tenint encara la *sans façon* de pretendre que la Junta Repartidora actui, sense ni sisquera haver-li facilitat el padró de veïns.

Així fa, el senyor Murtori, els repartos a Montmeló i a Cànoves i Samalús, on s'ens havia oblidat dir que també actua d'amo i senyor, al servei dels cacics?... Si que deuen estar ben servits, pobre gent!...

Ditxòs el dia que ens el podrem treure de sobre, i que torni la tranquil·litat en aquest poble; que ja havíem assolit, quan per dissort nostre va caure'ns a sobre aquest present!

C.

Mollet

El dia 1 d'octubre es celebrà una tòmbola, en una mena de barraca adornada, que s'instal·là en la Plaça de Prat de la Riba, davant de la Casa Consistorial. Els números eren venuts per elegants senyoretetes de la localitat. L'objecte de la tòmbola era recaudar cabals a l'objecte de contribuir a la nova orientació que's vol donar a l'Esport Club Mollet. Tingué lloc el dematí i al mateix temps es celebraren curses ciclistes entre corredors locals.

Contribuirem amb regals per a la tòmbola innombrables persones de la localitat, figurant entre ells els de don Miquel Palau, don Ricard Canal, don Joan Sans i la senyora Filla de B. Serras. Així mateix enviaren també donatius el diputat a Corts pel Districte senyor Torras, el diputat provincial senyor Flaquer i el senador del Regne senyor Trias.

La tòmbola es vegé molt concorreguda, animada i favorescuda pel públic, essent-ne bona prova que's recaptaren líquides 934 pessetes.

Com a continuació, se celebrà a la tarda i en el camp de l'Sport Club Mollet, un partit de foot-ball entre el primer equip local i el reserva de l'«Espanya» de Barcelona, resultant vencedor el Mollet.

Es recaptaren d'entrades 101 pessetes.

J. F. N.

—El passat dilluns va morir, víctima de febres infeccioses, nostre conveí En Ramón Ros Duñó, persona que gaudia de generals simpaties per son tracte afable i noblesa de sentiments.

Des de que va ocórrer, el passat mes de juliol, el greu accident que commogué a tot Mollet, en obra de la seva propietat, En Ramón Ros, fonament impresionat, va sentir se malalt, fins que recentment va adquirir la enfermetat que ha acabat la seva vida.

L'acte de l'enterrament va ésser una sentida manifestació de condol.

R.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers

COMESTIBLES

PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

Gaseoses

Sifons i Aixerops

CLOTET

Fábrica i despatx:

Plaça d'Angel Guimerá

Miquel Crusellas**GUANO CONCENTRAT**NITRATS : SOFRES : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despatx: CARRER DE BARCELONA, 5

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullás d'aquesta ciutat

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

CASA GARRELL**IMPREMTA**

Establerta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Ratllats : Blocs NotesDiaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Géneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrel·lesANISADOS
MONTAÑACOGNAC
MONTAÑA**Anís La Perla del Vallés**Fábrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9CERRAJERÍA DE OBRAS
ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS**JOSÉ PLANA**

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS**GORRAS Y SOMBREROS**

ULTIMOS MODELOS

PRECIO FIJO

Clavé, 23 - A, VILLA - Granollers